

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέξα ἀρ. 24
(Ἐναντι Σιωῆς Συμπούλου)
Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις με εἰκό-
νας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 25 Μαΐου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ:
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑ'ΙΡΟΝ)
Πρὸς ἂν ἀπευθυντέον διὰ πάσαν ἐξ Αἰγύπτου δημοσί-
ευσιν καὶ διὰ πάσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν
σύνταξιν ἢ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.

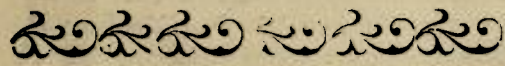
ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΙΝ ΣΑΜΟΝ

Τμήμα Σαμίων χωροφυλάκων με τὴν σημαίαν καὶ τὸν σουλτανικὴν ἠχοῦν τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἐν Βαθείᾳ.

Ἡ πλατεία τῆς πρωτεύουσος τῆς Σάμου (Βαθύ).

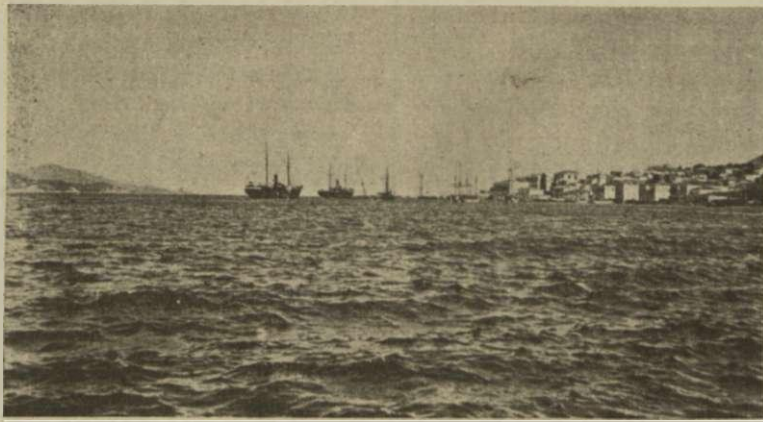

ΔΙΑΤΙ Ο ΑΒΕΡΩΦ
ΔΕΝ ΕΔΕΧΘΗ ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ
ΤΙ ΕΓΡΑΦΕ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΤΩ 1874

— Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ, ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.
— Ο ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΗΝ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΣΑΜΙΑΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

Ἡ εἰσοδος τοῦ λιμένος Βαθείας (ἔνθα σήμερον ἔ Τουργικὸς στόλος, ὁ βυμβροδίας!).

(Φωτογραφία ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Π. Ησάι)

Ἐν ἔτει 1874, Ἰπουργοῦ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν δικτελοῦντος τοῦ μικροῦ Ἰωάν-
νου Δεληγιάννη, ἀπενεμήθη εἰς τὸν ἀεί-
μνηστον Γεώργιον Ἀβέρωφ ὑπὸ τῆς Α.Μ.
τοῦ Βασιλέως, ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τοῦ
Σωτήρος. Παρεκλήθη δὲ ἰδιαιτέρως ὁ Ἀ-
βέρωφ νὰ δεχθῆ τὸ παράσημον τούτο, διότι
δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀπενεμηθῆ αὐτῷ ὡς
πολίτη Ἑλληνι ἀνώτεροι παράσημα, οἷον
ἦν ἄξιος, οὐχ ἦττον τῷ εἰδίδετο ἡ διαβε-
βαίσις ὅτι θὰ τῷ ἀπενέμουτο ἀλλεπαλλή-
λως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀνώτερον παρά-
σημα.

Ὁ μέγας ὄμως ἐκείνος πολίτης Ἑλληνα
δὲν ἔστρεψε νὰ δεχθῆ οὐδὲν παράσημον, ὅ-
πως εἶχε δηλώσει καὶ πρότερον, καὶ δὲν
εἰδίσατο νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἀπενεμηθὲν αὐτῷ
συνοδεύσας τὴν ἐπιστροφὴν του δι' ἐπιστο-
λῆς πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, ἐν ἧ δὲν
δύναται τις νὰ μὴ θαυμάσῃ τὰς ὑψηλὰς
ιδέας, ἃς εἶχε περὶ καθήκοντων παντὸς
πολίτου πρὸς τὴν Πατρίδα, περὶ τῆς ἐκπλη-
ρώσεως αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ εἶδους τῆς ἀμει-
βῆς, ἣν ἐπὶ τούτοις ὀφείλει νὰ προσδοκᾷ πρὸς
πολίτην. Παρὰ τὴν μετριοφροσύνην τοῦ ἀν-
δρὸς βλέπει τις ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ
ἀμιλλωμένην τὴν φιλοπατρίαν πρὸς τὸ
πρόθυμον τῶν θυσιῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος,
ἃς θεωρεῖ ἀπλοῦν καθήκον, ἰερὰν ὑποχρέω-
σιν παντὸς τέκνου αὐτῆς.

Ἄλλ' ἄς μὴ παραλαβάνωμεν, ἰδοὺ ἡ
θαυμασία καὶ διδασκτικωτάτη ἐπιστολὴ
τοῦ Ἀβέρωφ, ἣν φιλοφρόνως ἀνεκοίνωσαν
ἡμῖν ὁ κ. Α. Λιμπρίτης.

«Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν
Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώρ-
γιον Α'.

Μεγαλειότατε,

«Βαθέως με συνεκίνησεν ἡ τιμὴ, ἣς
με ἠξίωσεν ἡ Σὴ Μεγαλειότης, εὐδοκήσασα
νὰ μοι ἀπονεύμῃ τὸν ἀργυρὸν σταυρὸν τοῦ
Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

Ἐπεικὴς ἰὼν μικρῶν πρὸς τὴν Πα-
τρίδα προσφορῶν μου κρίσις ἐπέπνευσε βε-
βαίως τῇ Μεγαλειότητι τὴν ἀπόφασιν τῆς
βραβεύσεως αὐτῶν, διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ
παρασήμου τούτου· οὐδεὶς δὲ λόγος ἀρκέσει
μοι πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης, ἣν
αἰσθάνομαι πρὸς τὴν Σὴν Μεγαλειότητα
ἐπὶ τῷ φιλόφρονι τούτῳ δαίγματι τῆς πρὸς
ἐμὲ ὑψηλῆς Σου εὐμενείας.

Ὁρμώμενος ὄμως ἐξ αἰσθήματος ἀ-
γνῆς πρὸς τὴν Πατρίδα μου στοργῆς δὲν ἔ-
κρινά ποτε πρότερον νὰ δεχθῶ οὐδὲ τὴν ἐλα-
χίστην ἀμοιβήν, ἐφ' οἷς ἡ Θεῖα Πρόνοια
μοι παρέχει δυνάμεις νὰ πράττω ὑπὲρ τοῦ
Ἔθνους μου. Ἦδη δ' ἀπὸ πολλοῦ ἐγίνω-
σκε, φρονῶ, τοῦτο ἡ Κυβέρνησις τῆς Σῆς
Μεγαλειότητος.

Ὁ, ὡς ἀν πράττω, Μεγαλειότατε, ὑπὲρ
τοῦ Ἔθνους μου, καὶ δὲν ἠτύχησα νὰ
πράξω μεγάλα, μοι τὸ ἐπιβάλλει ἡ συναί-
σθησις τοῦ καθήκοντος ἐκείνου, ὃπερ ὀφεί-
λει νὰ διατηρῆ ἀκαίριον πᾶς πολίτης Ἑλ-
λην. ἐπιθυμῶν νὰ εἶνε ἄξιος τῆς τιμῆς
ταύτης. Ὅπως δὲ πᾶν ἰσχυρῆς ἢ
Ἑλληνα τὴν Πατρίδα αὐτοῦ, ἐκκληροῦ ἀ-
πλοῦν καθήκον. Τόσῃ δὲ εὐτυχιστέρα εἶνε

ἡ Πατρίς ὅσα πλείστα τέκνα ἔχει, γινώ-
σκοντα καὶ ἐκκληροῦντα τὸ καθήκον τοῦτο,
μὴ ἀποβλέποντα δὲ εἰς ἄλλο βραβεῖον, παρ'
ἐκεῖνο ὃπερ αὐτῇ ἡ συνείδησις διὰ τῆς ἐπι-
δοκιμασίας αὐτῆς ἀπονέμει. Ἄλλ' ὅταν διὰ
τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος ἐαυτῶν,
οἱ πολῖται Ἑλληνας συντρέχωσιν εἰς τὴν
ἐδραίωσιν τοῦ συνταγματικοῦ Σου Θρόνου,
ὅταν βλέπωσιν ἐπὶ τὴν κραταιὰν Αὐτοῦ
αἰγίδα προαγομένην τὴν Ἑλλάδα καὶ εὐη-
μεροῦσαν ἠθικῶς καὶ ὀικῶς, τοὺς δὲ
συνταγματικούς αὐτῆς θεσμούς λειτουργούν-
τας κανονικῶς καὶ δικαίως ἔχουσι ἄρα γε
ἀνάγκην κρείττους ταύτης ἀμοιβῆς;

«Ὡς Ἑλληνα δ' ἐγὼ ἰδίᾳ, ἐκ Πατρίδος
δούλης, τίνα ἄλλον πόθον δύναμαι νὰ
τρέφω θερμότερον παρὰ νὰ ἶδω διὰ ταύ-
την ὑποφώσκουσαν ἡμέραν εὐτυχίας; Ἄλλ'
ἔπως πληρωθῆ ὁ πόθος μου οὗτος, ὃπερ
ἔσται ἡ ἐπίσημη καὶ ἡ γενναιοτάτη τῶν ἀ-
μοιβῶν, τί ἄλλο δύναμαι συντελεστικώτερον
νὰ εὐχηθῶ, εἰμὴ νὰ ἶδω καταπαυόμενον
τὸν κακῆ μοίρα νεμόμενον ἀπὸ πινος χρό-
νου τὴν Ἑλλάδα ὅλον, νὰ ἶδω τοὺς πάν-
τας περιστοιχοῦντας τὸν συνταγματικὸν Σου
Θρόνον, καὶ διὰ τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως
τοῦ καθήκοντος συμπράττοντος τῇ Σῇ Με-
γαλειότητι εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ
εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ὀικὴν ἀνάπτυξιν
τοῦ Ἔθνους;

«Ναί, Μεγαλειότατε, αὕτη εἶνε ἡ μόνη
ἀμοιβή, ἣν πρόπει νὰ ποθῆ πᾶς Ἑλληνα.
Ἡ δόξα τῆς Σῆς Μεγαλειότητος καὶ δόξα
ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, εἶνε τὸ τιμιώτα-
τον παράσημον διὰ πάντα Ἑλληνα. Ἐντυ-
χῆς δὲ ὁ δυνάμενος νὰ εἴπῃ, ὅτι κατὰ τι
συντέλεσεν εἰς ταύτην διὰ τῆς ἐκπληρώ-
σεως τοῦ καθήκοντός του.

«Ὑπὸ τοιούτων αἰσθημάτων κατεχόμε-
νος τολμῶ νὰ ἰκετεύσω τὴν Σὴν Μεγα-
λειότητα, ἵνα εὐδοκήσῃ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἀπο-
νεμηθὲν μοι παράσημον, ὃπερ ἐσβόμαι μὲν
καὶ τιμῶ, ὡς προερχόμενον ἐκ τῆς Σῆς
Μεγαλειότητος, ἀλλὰ δὲν θεωρῶ ἀναγκαῖον.
Μοὶ ἀρκεῖ δ' ἄλλως ἡ τιμὴ, ἣ ἐκ τῆς εὐ-
μενοῦς περὶ ἐμοῦ γνώμης τῆς Σῆς Μεγα-
λειότητος καὶ ἣ ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν
μικρῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐπηρεσιῶν μου.

«Ἡεποιδῶς, ὅτι ἡ Σὴ Μεγαλειότης θέ-
λει ἐκτιμῆσει δικαίως τὴν εὐκρίνειαν τῶν
αἰσθημάτων μου τούτων, λαμβάνω τὴν τι-
μὴν νὰ παρακαλέσω Αὐτήν, ὅπως δεχθῆ
τὴν ἐπανελημμένην ἔκφρασιν τῆς βαρυτά-